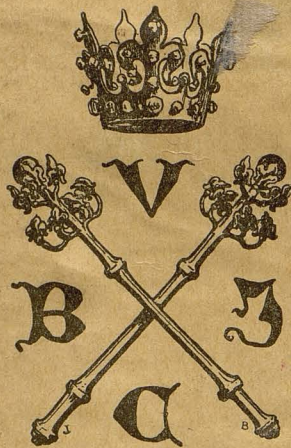
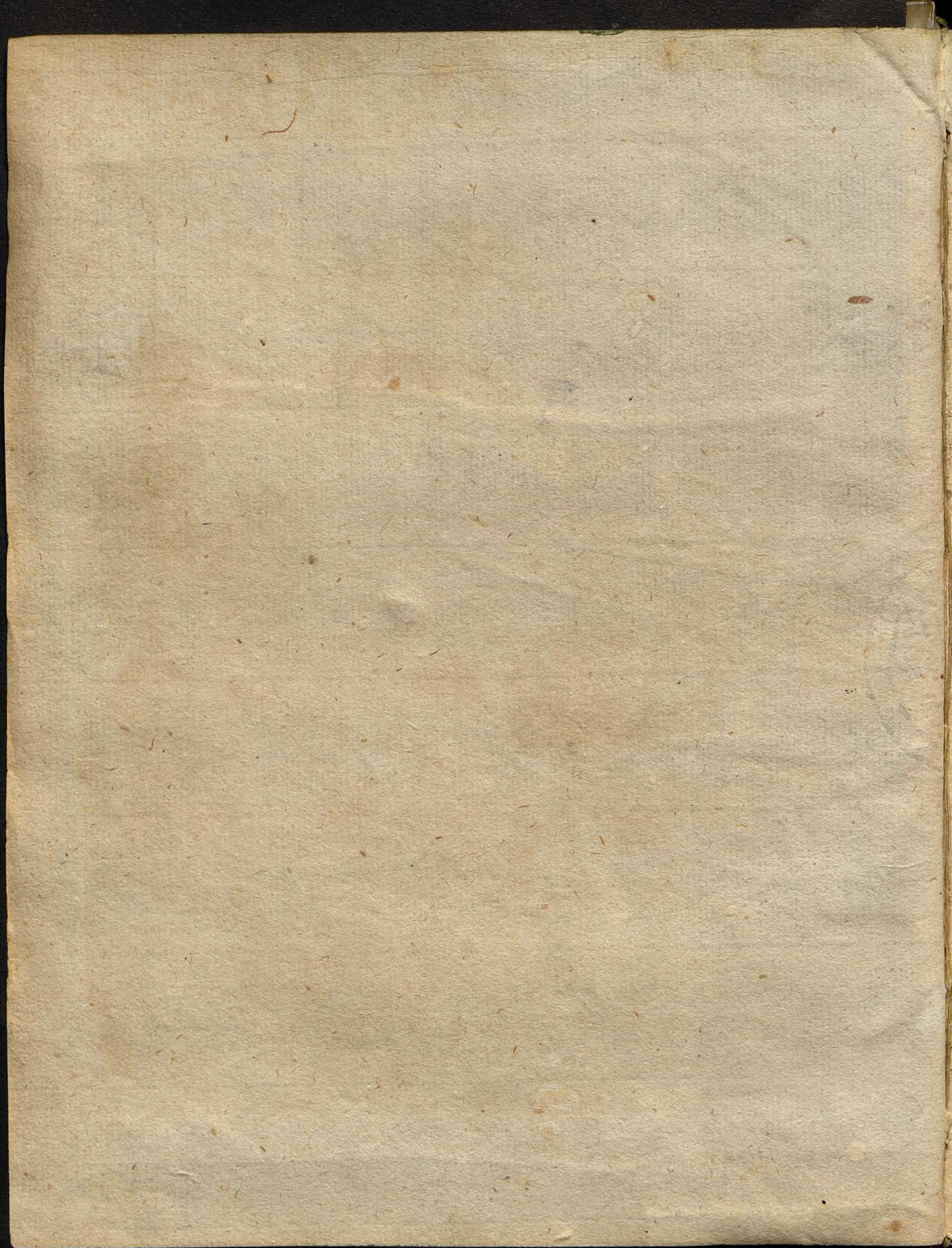

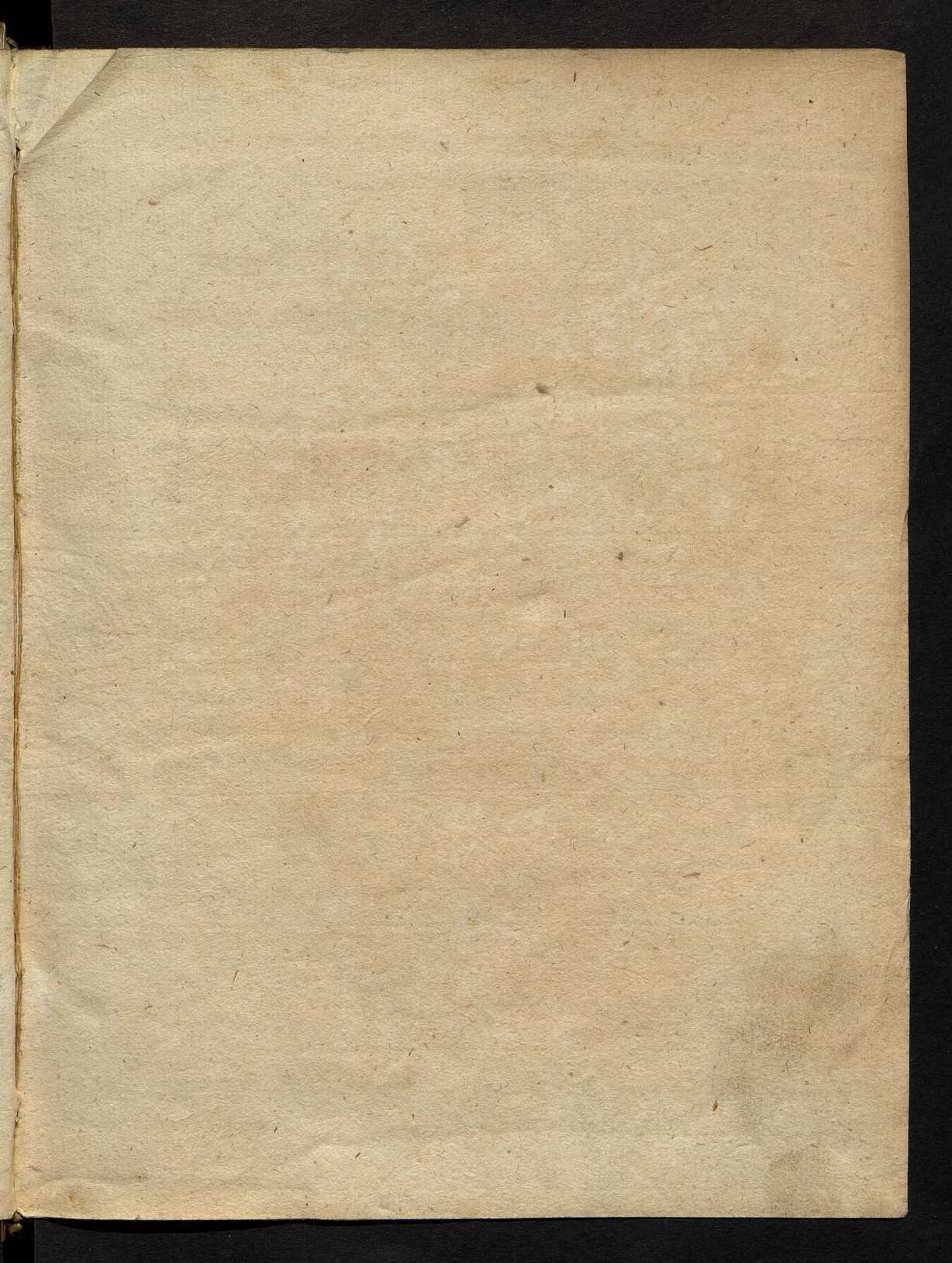
Poex: 1246

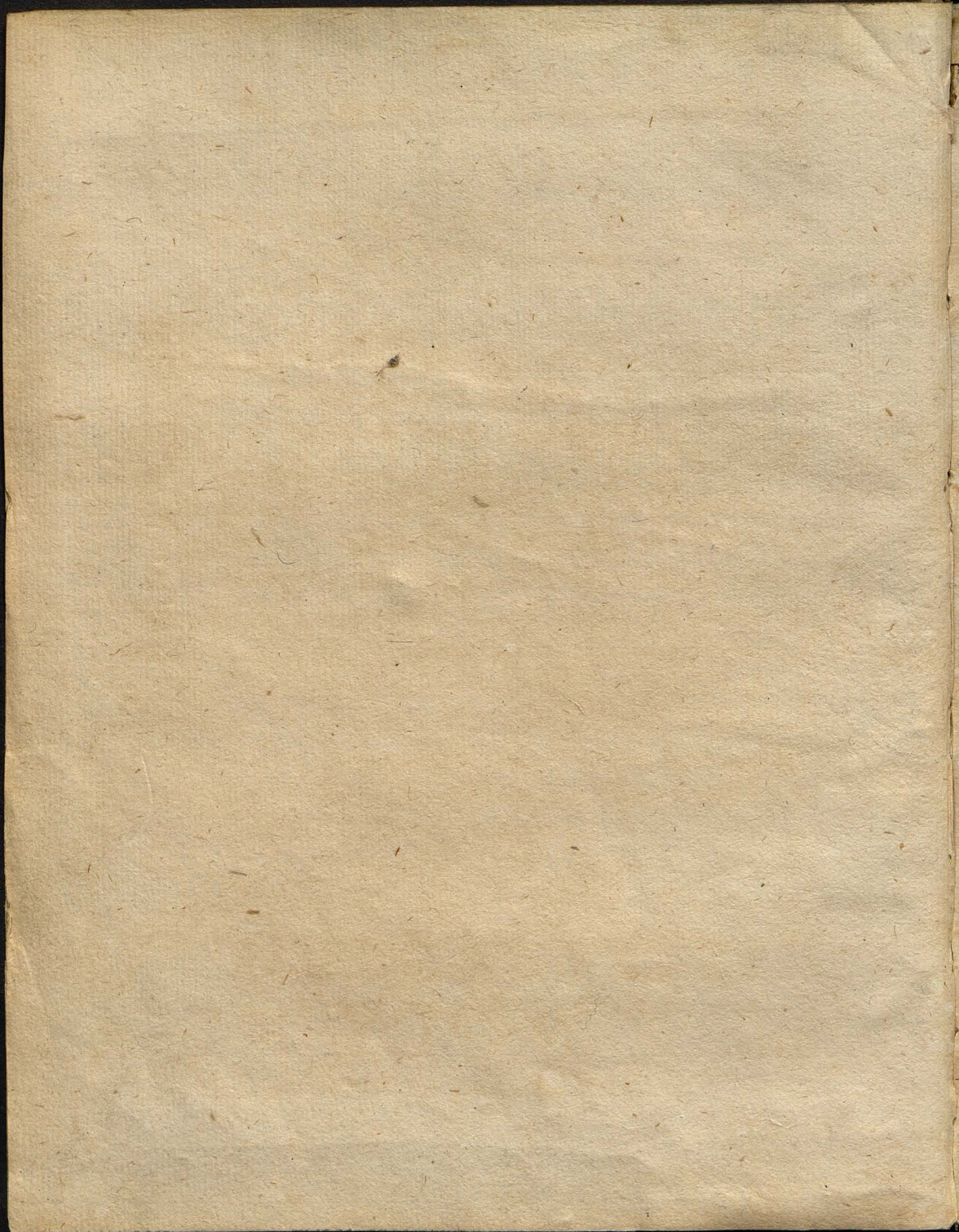

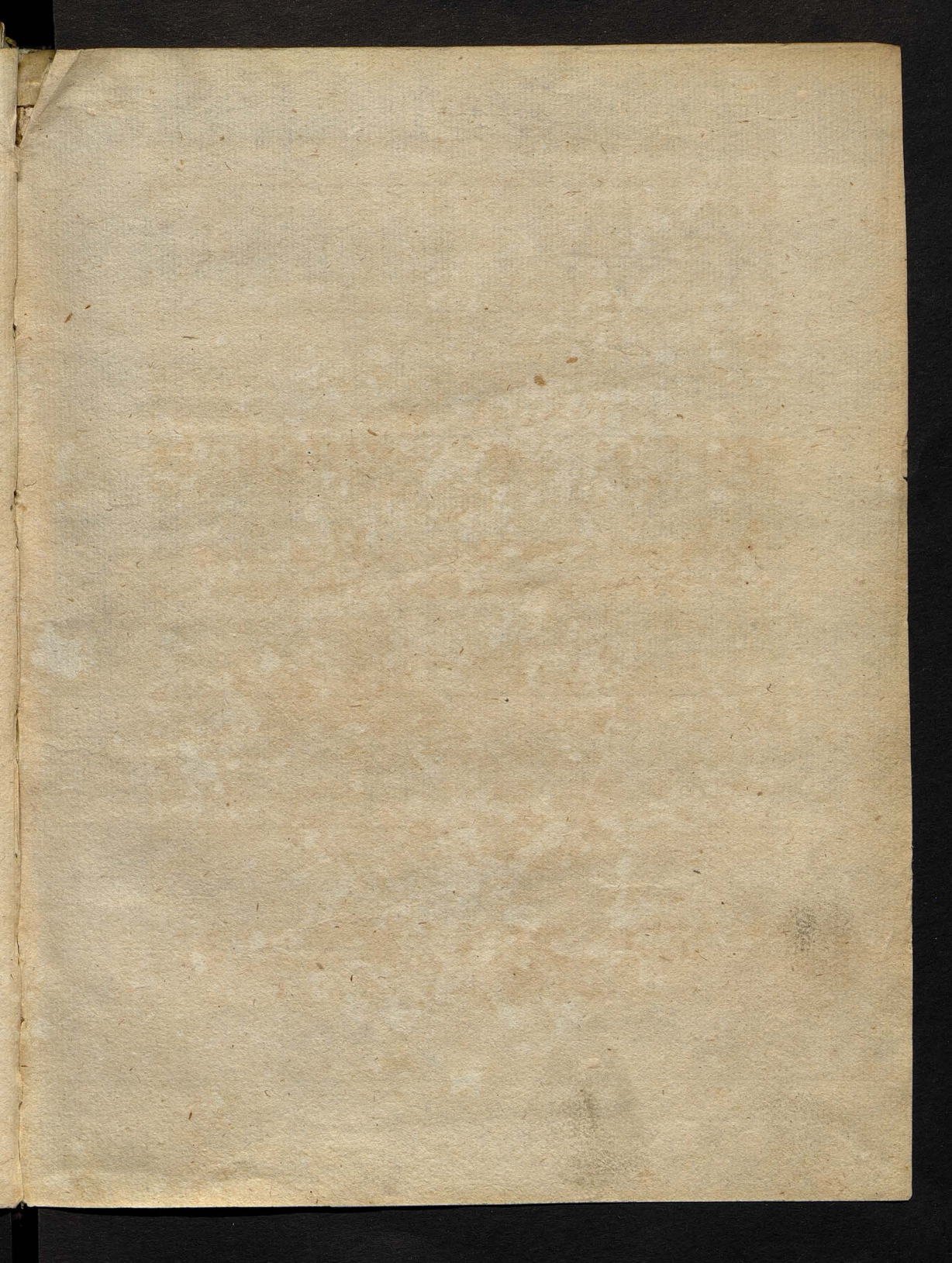
2530

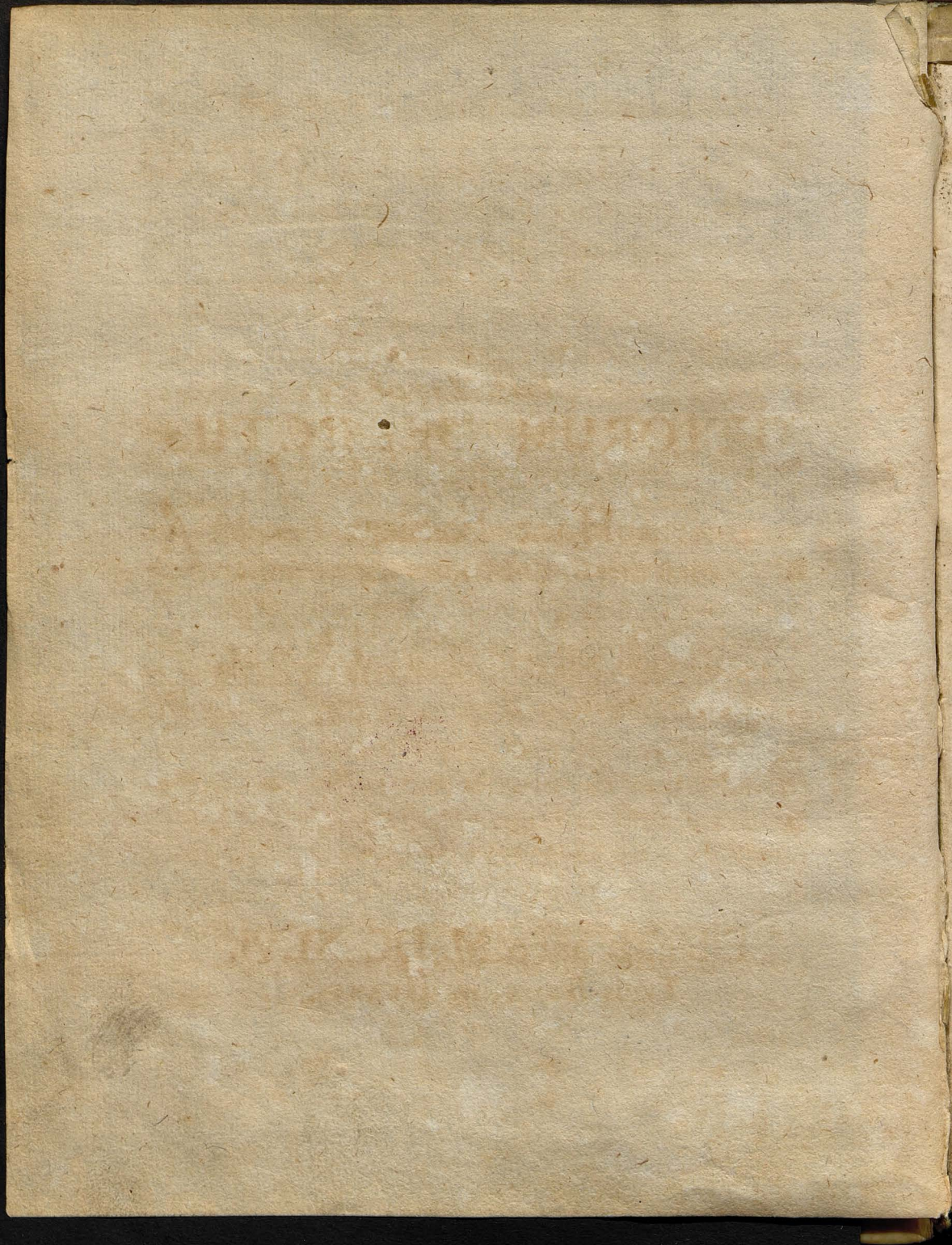
1869 11. 387

25306

28

Tuba
TUMBÆ ZAMELIANÆ

in Patriâ Elbingensium Rep.

Viri Consularis,

Poëtæ Clarissimi.

Valis rorali nutricia Sirio coquente
Segesta foetus admodum stupendos
Sedes imprægnata aspergine terreas recludit;
Qvalis rosarum sibilante Florâ
Luxurians Pæsti vernantibus areis parente
Messem benigno delicata odoram
Effundit gremio; sic ignea mentis entheatæ
Idæa, nec non maceratum acetô
ZAMELI cor non ingloria Pallados reperta
Fluente venâ consecravit ævo,
Qvæ soror Enceladi resonantibus extulit sub auras
Scloppis: tribules qvæq; non hauris
Nocte - sati expugnent, neq; posthuma Solium senectæ
Obliviosis implicabit umbris.
Exsuvias quamvis, alimonia cossium, putrentes
Busto locamus corporis sapore,
Velatiq; extrema melismate justa funerali
Sylvâ ciemus taxæâ capillos:
Flamma tamen tradux animæ, inscia sanctione flecti
Fatalitatis ferreæ, à pudendo
Pura nefas, cæles lætabitur arce siderali,
Sagaxq; virtus mortuale punctum
Fastu alto renuens, post funeris aggeres opacum
Nemus tremendi non stupebit Orci.
In doctos Parææ nulla actio competit triformi,
Serum eruditô succô eunt in ævum
Exleges naulum persolvere torpido Charonti;
Nec exfolescunt morte literarum
Merces. Vivit adhuc Legum helluo flos Dices, sequester
Consi, ac magistræ promicondus artis,

ZAMELUS,

ZAMELUS, fortisq; à cladibus undecunq; tutus.
 Præcone gaudet posterò fruisçi.
Ha! denso accurrit glomeramine gens Hyanthiarum
 Obnubila alas frunde luctuosum.
Immarcessibili factò ordine colligare cippum.
 Exhaustus agrò Phœbus ejulatu
Æternam numeris ad marmora nœniam coercet,
 Fanoq; laudum Cedrinam perenni
Mnemosynæ adfigunt Charitēja natio tabellam,
 Quam nec vetustas tarda, edax nec imber
Mole suâ evellet, non invidiæ minax procella.
 Morboniam intret famæ hirudo Momus!
Qui genios totâ vi arrodere nititur canino
 Plusqvàm innocentes dente mortuorum:
Natali adscriptum. Te flebimus usq; & usq; olympo
 Inter furentes ægritudinum æstus,
Donec constituet fara ultima Mors sibi, inq; primum
 Chaos globosum mundi opus resolvet.
Antè foret tractus cumatilis Amphitritæ aristas,
 Vel sidus axem Gnosîæ coronæ
Stellis intextum adspernabitur: à plagis eqvile
 Priùs citatò Cynthii resurget
Pilentò Hesperii radiatile, & hispidosa plenum
 Nigris tumescunt senticeta botris;
Quàm nos ad campos Te extollere nubium liquentes
 Filò pigebit carminis seqvacì.
Eoâ quoties Titan face purpurabit orbem,
 Pernoxq; Phoebe lumine albicanti,
Te toties cultò laudum grege fervidâ Camænum
 Credas acerrâ largiùs beari.

Temporis interea poppysmate vulnus alte adactu m.
Demulceamus, Numen audientes!
Sit lymphatorum, coelestibus obloqui ~~scaturis?~~
Mutare quidquid non licet, ferendum est!

M. BALTHASAR VOIDIUS.
Ecclesiast. Elbing.
Cæs. P. L.

Epigramma Esequiale
ad M. B. Voidium.

ME praesente tibi, Zamelius ille, Voidi,
Occidit! Aonii lampas honora chori.
Sic nihil est mundo stabile aut durable: Parca
Cuncta sub imperium raptat avara suum,
Curia, templa, domus, Schola sunt viduata Patrono:
Sic Schola, Sic lugent Curia, templa, domus.
Sed cessent lacrumae cesset dolor atq; querela:
Qui bene vixit humo, vivit & ille Polo,
Scilicet, hanc sedem virtus Zamela meretur,
Vnumquemq; pium suscipit ille locus.

M. Georgius Segebadius Archi-
presbyt, Hollandin: Consist,
Pomez, Adfess.

SI, quoties Phæbo quid tristius evenit, illi
Adfistunt tristes ex Helicone Deæ;

Nec

Nec citharas lætæ, nec fila sonantia tangunt,
Et ducunt agiles non velut antè choros;
Nunc decet in tristes citharas aptare qverelas,
Ac animo gemitùs commiserante dare.
Funera dum celebris nunc sunt celebranda ZAMELI,
Cui dederat grandes Calliopæa sonos:
Qui non arte illâ caruit, non divite cultu,
Splendidâ quem magni scripta Maronis habent,
Quem merito summis adscripsit clara Poëtis
Et dedit in sacro culmine fama locum.
At dudum hoc faciunt, qverulas jamq; audio voces,
Audio lugubri carmina facta pede.
Ipse, quod est rarum, Parnassi monte relicto
Phœbus in hoc mœsto funere mœstus adest.
Fallor? an & sacras nunc funereâ Cupresso
Pro viridis Lauri cinxit honore comas?
Cinxit, & heu fractas gestat citharasq; lyrasq;
Oculit & vultus, fata dolenda gemens.
Ipsæ etiam Charitès funus comitantur, & ipsæ
Quas penes est carmen plectraq; docta, Deæ.
Omnes funereas induitæ corpora vestes,
Pallidulis omnes, ore madente, genis.
Scilicet agnoscunt, hoc quod moriente, sacrati
Pieridum Montis firma columna cadat.
Atq; hinc scripturo cadit & procumbit humi pes,
Nec facit officium mens onerosa suum.
Telluri corpus mandatur: ad æthera tendit
Spiritus: in scriptis posthuma fama viget.

Michael Mylius
Gymnas. Patr. Rector.

DRAMA FERALE

ZAMELIANUM,

cujus

PROLOGUS.

ZAMELIO functo si jam superesset Homerus,
Ille novenarum decus immortale sororum,
Ille Poëtarum princeps, numenq; Melisus:
Tolleret ingentes imo de pectore planctus,
Scriberet & versus, & non imitabile carmen,
Funderet, ingeniiq; omnes exprimeret artes.
Is vite seriem totam, laudandaq; scripta
Laudibus efferret meritis, & divite versu
Pierides ritè in solatia firma vocaret,
Et Charites: verùm vitali lumine casti
Cum memorent nullum, tenues ne respue Musas
Has, quicunq; doles memoratum funus acerbum,
Hasq; piæ Charites, Anser quas inter Olores
Sanguine conjunctus sistit: jam qualibus audi,
Si tristi tristes animo vis ponere curas,
Prima infit proprio & reliquarum nomine

CLIO.

Novimus & memori nunc est quoq; mente repostum
Musarum quàm fortis erat miles, quæis castra dicarats
Vidimus illius noctuq; diuq; labores
Perpeffos, nostri quantus defensor honoris
Cultor & eximius fuerit ZAMELIVS ille!
Nunc minor hic luctus quo sit, resideto sub umbrâ

Hoc primum capiens, quod jam tibi dixere, carmen,
Hinc sua quæq; dabit Musarum carmina.

CLIO.

DRVSIDOS hac vates recubat ZAMELIVS arua
Cujus apud Doctos non morietur Honor.

EUTERPE.

Antiquæ pietatis amans, imitator Honesti
Et patiens morbi maximus atq; necis.

THALIA.

Nexuit huic Chloris lauru & viridante corollam
Imposuit Clariis Delius ipse comis.

MELPOMENE.

Defuit haut ejus præstans facundia Scriptis,
Cum Latis potuit Grajugenisq; loqui.

TERPSICHORE.

Historiam Sacram, Gentilem jugiter omnem
Volvens, versatus næ polyhistor erat.

ERATO.

His ergo ingenii donis præstantibus auctus
Ardebat dignos concelebrare Viros.

POLYHYMNIA.

CONSVLIS officio se multos præbuit annos
Prudentem, patriæ non sine laude sua.

URANIA.

URANIA.

*Munia successere probe commissa Scholarchæ,
Pueris ubi studiis commodus usq; fuit.*

CALLIOPE.

*Optandum fuerat plures vixisset ut annos;
Sed Lex antiqua est: Mors sua quemq; manet.*

CLIO.

*Scripsimus, ut meruit, cultori Epicedia nostro:
Gratia jam merito est non ruitura suo.*

TRES CHARITES.

AGLAIA.

*Nos etiam officii memores, εν ἀγλαῖᾳ δώγα,
Vita immortalis calica ferta damus.*

THALIA.

*Et quoniam vicit miserae hujus tædia vitæ,
Addimus hoc ultro: Molliter ossa cubent.*

EUPHROSYNE.

*Hanc requiem letam, letum & gratamur honorem,
Quem duce jam CHRISTO sospite sospes habes.*

APOLLO.

*Ille quies, honor hic est, cujus imagine possis
Luctum solari; hæc sola levare queunt.*

CHORUS.

*Res pretiosa quidem per se, pretiosior extat,
Cum venit à digno laude profecta Viro.*

Res pretiosa quidem per se, pretiosior audit,
Cum sequitur dignum laude perinde Virum.

Sic pretiosa Poësis erit, pretiosior ipsa,
A gestore suo est praesidibusq; suis.

Sic quoq; ZAMELI pretiosior inde Poësis,
Hanc quod & ipse ferens CONSVL honorus erat.

Quod tulit ejus item sublimes gloria versus,
Vincere qui Critico quosq; sapore queant.

Ergo quid in tumbâ hac postum sit, quaerere noli:
Iam dixi: pretio est res pretiosa magis.

Clarius hoc ipsum si vis pernosse Viator,

Iam dico: Trias hic nobilis ista jacet.

ZAMELIUS, Consul patriæ fidusq; Scholarcha;

Docta Poësis, quæ vix parilem inveniet;

Vix, nisi suspicias superorum limina, quæ jam

Tangit, ubi Vatum par meliorq; chorus.

EPILOGUS.

ZAMELI celebres extremo hoc dramate Manes

Dignor, ut hinc noster notior esset amor.

ZAMELI faciles si Musæ dona dedissent,

Ac ejus fluerent carmina fonte mihi;

Plura darem, magè digna darem. sed viribus impar

Hæc fundo imparibus verba modesta modis:

Cur ZAMELI oruem prolixo grammate Tumbam?

Exornet Tumbam cum satis ipse suam.

autore mœsto

Johanne Cramero

Gymn. Patrii ConR.

B

De

De Morte

Dn. FRID: ZAMELII.

Epigramma

ad M. Balth: Voidium.

Q Vænam mœsticiæ, Socer, & quæ causa doloris?
Quodnam subrepens te lamentabile carmen.
Nobis surripuit? quæ tristia murmura fundis,
Hospita dum toto nos pectore turba fovemus
Gaudia? nonnè vales præ luctu exprimere vocem?
Scilicet, occubuit, quo vix tibi charior alter,
Aut magè fidus erat, jam dudum Lipsidi amicus,
Drusidos ille suæ, rumpantur ut ilia Codris,
Clarus Philologus Vatesq; ac Optimus æqui
Interpres, longo dignus Zamelius ævo!
Ast, noli nimio, Socer, indulgere dolori:
Felix, è mundi turbis qui scandit Olympum.

Joachimus Goldbach
Consist. Pomez. Not.

ECCLIPSIS CONSULARIS.

Extitit Ecclipsis gravior si Drusidos arvis,
Hanc ætas verè Drusidi nostra vebit.
HOPPIADVM mirè nituit clarissima lampas
Eximium referens lucis honore decus.

Quando

Quando Parens Urbis lumen, columenq; Senatus
 Sparsit & insolitum trina propago iubar.
 Inclyta tum patrio cœpit Spes surgere cœlo
 Drusiaco spondens commoda mille solo.
 Sed quam fraudata est nostri spes lubrica calcli?
 Tristior hanc nobis abstulit umbra diem
 Spes suppressa jacet cæcæ caligine noctis,
 Quam tulit infausto mors inopina gradu.
 Vix superest, rerum qui pondera sustinet, Atlas
 E numero fratrum portio sola trium.
 Quis IVNGSCHVLZIADV M splendore superbior alter,
 Quo micuit Senior, postera gensq; viget?
 Hac equidem densis non est adoperta tenebris,
 Illa sed illunes acta subire vices.
 Splendida sat patuit prudentis gloria FVCHSI,
 Dona tamen minimè noctis opaca fugit.
 Quis latuisse putet proprii ceu luminis experts
 STIMERI sydus, BRAVNIADV Mq; faces?
 Suppetias quondam largas tulit illud egenis,
 Iuris adequatas hæ docuere vias.
 Et tamen Heroum non parcere sœvæ triumphis
 Occulit urna suo nomen utrumq; sinu.
 Aspice Majalem pulchrâ de fronde coronam,
 Huic etiam gemmas hostis ademit atrox.
 Sentit adhuc durum gens TRESCHENBERGIA luctum,
 Quod Patrius solito desit orbe nitor.
 Optima vix tanto curata est vulnere DRVSI,
 Et major superâ sede ruina venit.
 Occidit, heu! gelidæ contactus viscere terræ
 COJUS Prusiaci lucida stella poli.

Qui, ceu sorte datas rexit sapienter habenas,
 Communis quærens emolumenta rei:
 Illius occiduo sic tristior ingruit umbra
 Funere Drusiaco pernicioſa foro.
Non ego jam celebrem quondam memorabo NE ANDRV M,
 Fulſit in excelfo lux **WIDERINA** loco.
ISENDORFFIADES nondum planeta reſceſſit
 Senſibus, ut radiis clarus ubiq; ſuis.
MORIMBERGA ſuam monſtrat de turre lucernam
 Stirps, quam perpetuâ laude Lycæa vebent.
Priſtina MÜNZE RI non manſit fama perennis,
 Horrida quod ſobolem frigore preſſit hyems.
Plurima præcidit SPRENGLORVM ſtamina Clotho.
 Docta licet celebri **PALLAS** amica Patri.
BARTSCHIVS occubuit, ſuperas ſed ſerior arces
HENNINGVS comes, ac **ESCIA** luna petiit.
 Amplior haud dubiè foret enumeranda ſupellex
E LANGHAGELIA WILMIADAVE domo.
BÖTCHERVS titulis, fidei ſplendore coruſcat
RIDIVS, & plures Drufis opima tulit.
Parnaſſi ſolitus luſtrare ſacumina montis
 Phæbus in **Arctoâ** contumulatur humo.
 Deſerit ecce polos cæcas & migrat ad umbras
ZAMELIVS Clarii Duxq; Paterq; chori.
 Scilicèt ore refert variam variabile lunam,
 Quicquid in Vrbe latet, quicquid in Orbe patet.
 Invida mox diti, mox retia tendit egenti
 Parce, feram ſubito mors movet atra manum.
 Iam, capit hinc querulum ſi Curia mœſta dolorem,
 Patronum ſtudii ſi Schola mœſta dolet.

Tu meritò lachrymas fundis mœstissima Coniux,
Et teneras Soboles irrigat imbre genas.
Sed modus est: præstat tristes componere vultus,
Ac animo firmæ fulcra fovere spei:
Felix, quem miseri variis Ecclipsibus ævi
Mitior exemitum Numinis aura tegit.
Per varios casus, per mille pericula mundi
Tendimus in cœlum, cum pia fata vocant.

Dn. Avunculo & Patrono
desideratissimo adject.

Raphaële Schwartzio
Gymn. Patrii Docente.

Occidit! Exsequias Magni celebrate Zamell!
Occidit! Elbingæ gloria Magna suæ.
Ipse genas mœsto, non umquã mœstior, imbre
Irrigo, plango ardens pectus amore Viri.
Indica non potuit lacrymas effundere plureis
Sponsa, maritaleis cùm stetit ante rogos.
Aspera Mors! quam non precibus facundus Apollo
Flexit, & Aonidum plus dolitura Cohors.
An quia Phœbœjâ Tibi multos hæctenus Arte
Eripuit, pœnam, Mors truculenta, luit?

Zamelliq̄s

Zameliq; rapis (nec enim jus majus habebas)
 Ultrici corpus, Diva severa, manu?
 Plangite nunc, Musæ, funus morientis Alumni,
 Cui similem jam vix Prussia culta capit!
 Et toties docto repetiti pollice nervi,
 Dum canit æternâ carmina dia Lyrâ!
 Plangite, quas cecinit, sylvæ, nemorumq; recessus,
 Quicquid & æternum tamta Camæna facit!
 Zoile, tu solus gaude: nec enim ilia rumpet
 Fœda tibi sua post funera Zamelius.

*Hoc quidquid est deproperata imitationis,
 ex suavissimi mei Barclai. lib. secundo
 Argen. Merr. 5. desumptæ, lu-
 bens, sed lugens sacro.*

Joannes Ernestus Kautenslein.

Mortis avara manus! quàm nulli parcit Honori,
 Eloquio, Musæ, Viribus, ingenio!
 Ille sua patria palmaria fama, Zamelus,
 Casareo Lauri munere jura tenens,
 Druside non tantùm, verùm & super æthera clarus,
 Philologâ, Criticâ, Juris & arte potens,
 Quem penes & nostri fuerat cynosura Lycei,
 Et cui dulce sui Nominis omen erat;

Nestoris

*Nestoris ille, inquam, dignus Zamelius ævo,
Extremum vita clausit in orbe diem.
Eheu! terrifici quanta inclementia leti est,
Ordinis atq; ævi funera mixta trabens!
Sed quid post fatum lacrimas fundamus inanes?
Zamelus moritur: cætera morte vacant:
Inuitis etenim Parcis sua gloria vivit,
Obscurâ jaceat vile cada ver humo!*

ab

Henr. Drevel:

script.

Ad M. Balth: Voidium &c.

De obitu

DN. FRID: ZAMELII &c.

Epigramma.

QVod scribis, doleo, fautor venerande, VOIDI,
Imò vix siccis oculis id lugeo tecum.
Qvod, qui debuerat vixisse diutiùs, ille
Juris & Aoniæ cultor celeberrimus artis,

De

De quo multa brevis dico: Optimus ille Virorum,
Zamelus moritur. Sic fatum parcere nescit!
Annon miremur? Sed non rimemur adempta:
Scilicet, hæc vitæ meta est, huc tendimus omnes!
Sic messor flores: Sic Mors nos demetet olim.
Sed Mihi Te servet DEUS, & vim viribus addat,
Zameliq; Domus hanc farciat ille ruinam,
Quò pater in Natis vivat seroq; Nepote!

*Debitæ pietatis & grata Memoria
ergo, Maldeitò misit*

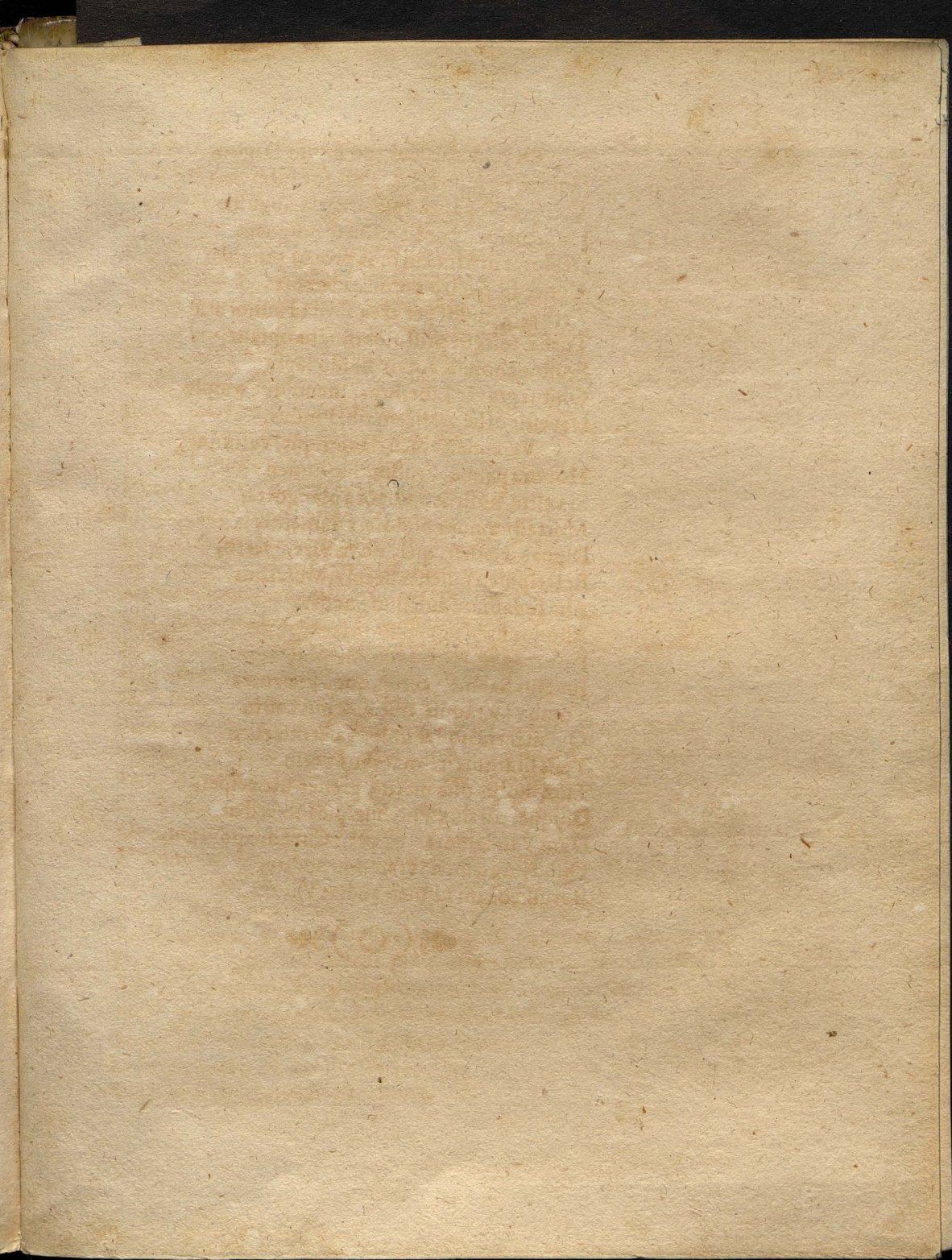
Jac. Moller Quedlin-
burgo-Saxo.

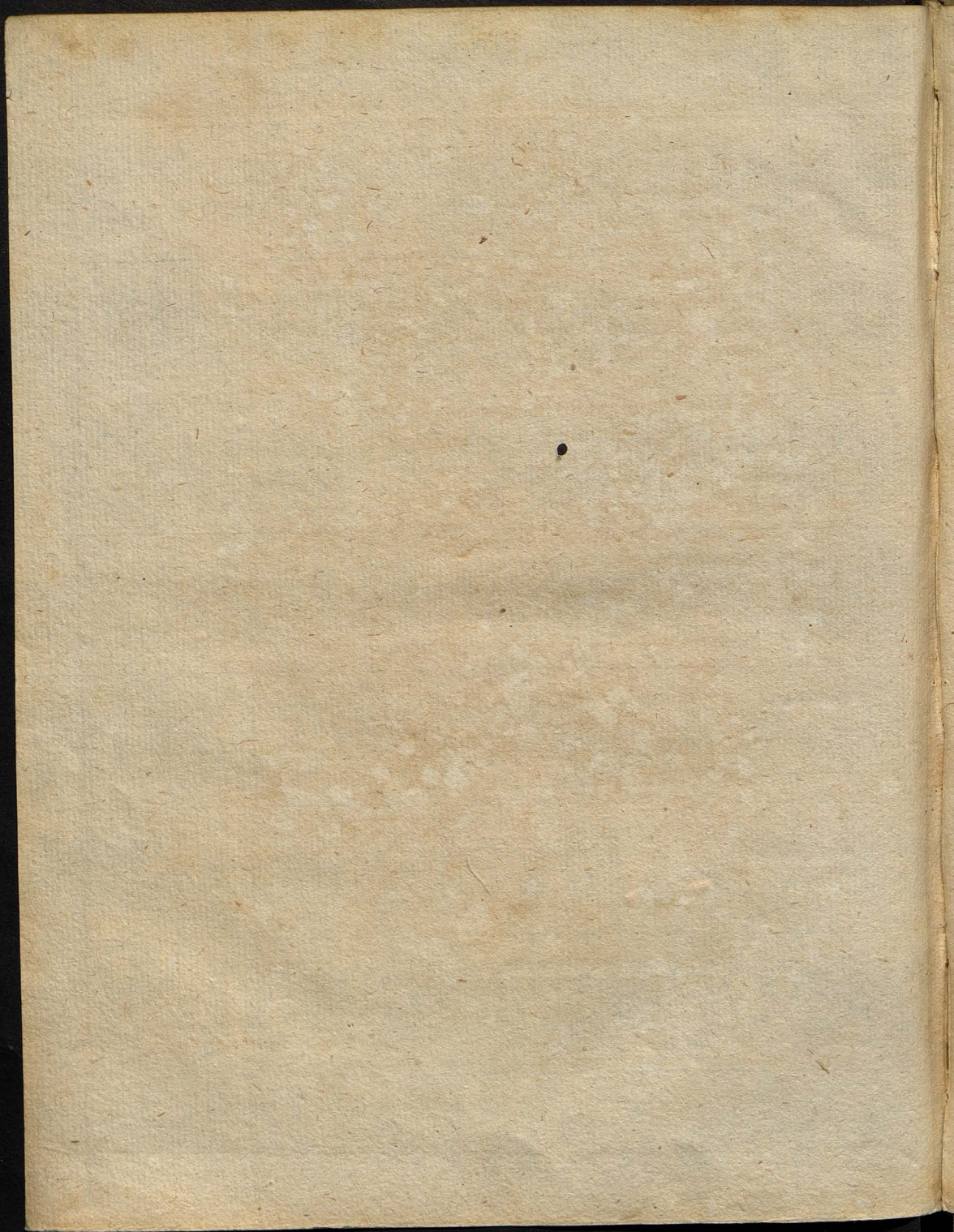
Ad piè Defunctum
& Cos. & Poët. Opt.

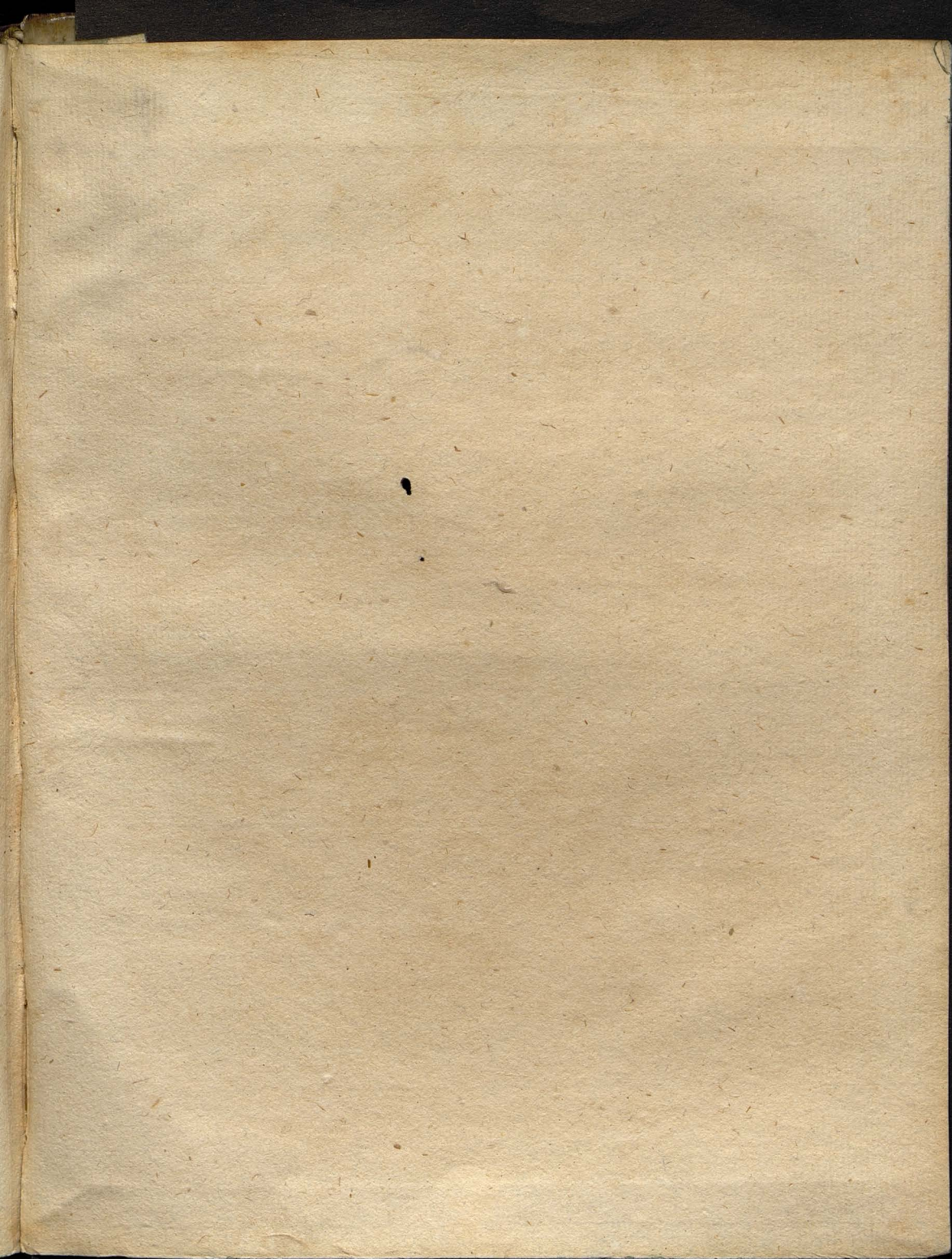
SAlve, Zameli! nove civis & incola celi,
Et nostri extremum hoc pignus amoris habe:
Corporis exsuvias quamvis humus invida celet,
Non tamen & dotes occulit illa tuas.
Simplicitas, Probitas, Doctrina, Modestia, Candor,
Non poterunt tumbâ contumulante tegi,
Felix, qui sic est admotus ad ultima Fati,
Duret ut æternos illius urna dies!

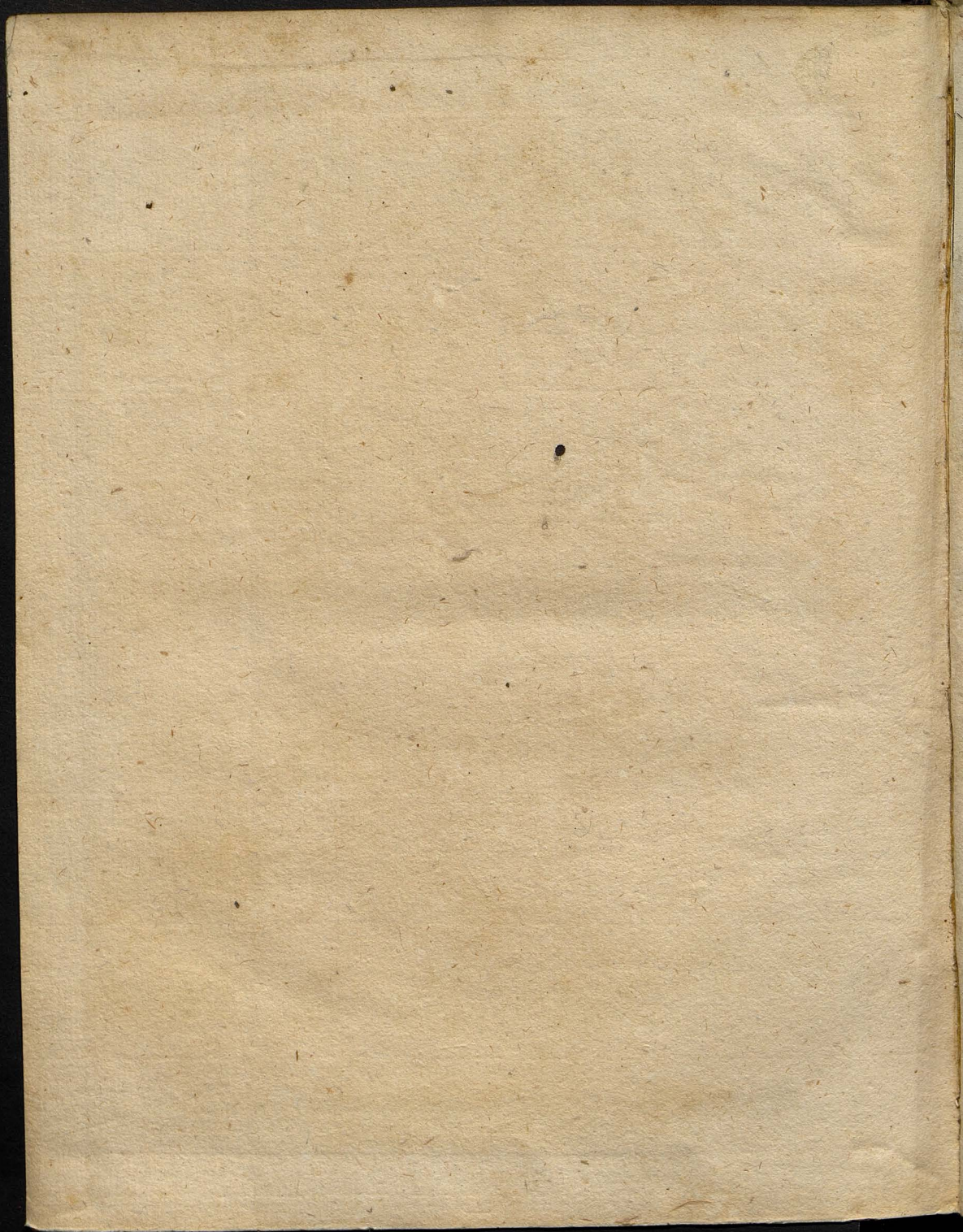
Samuel Freunde.

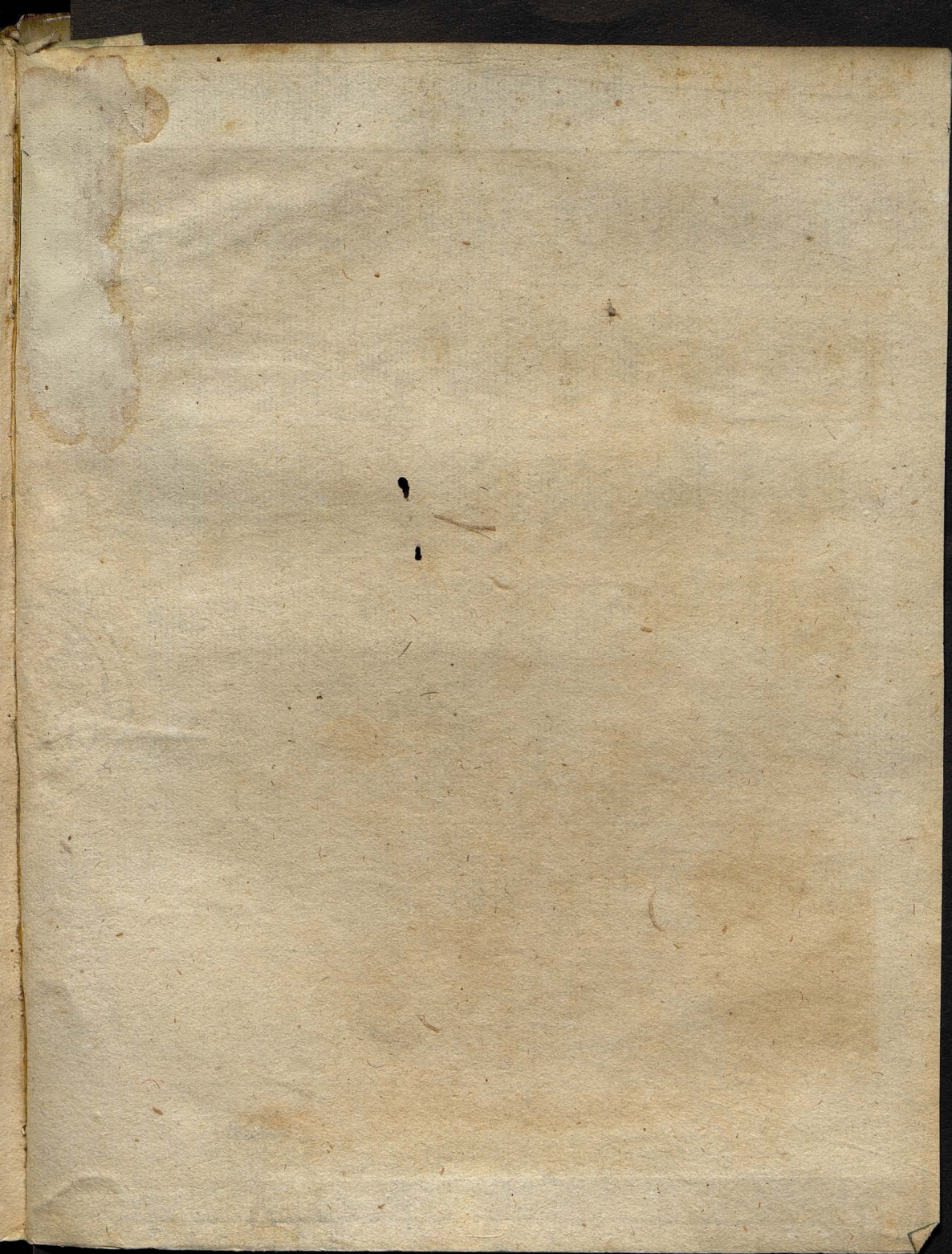

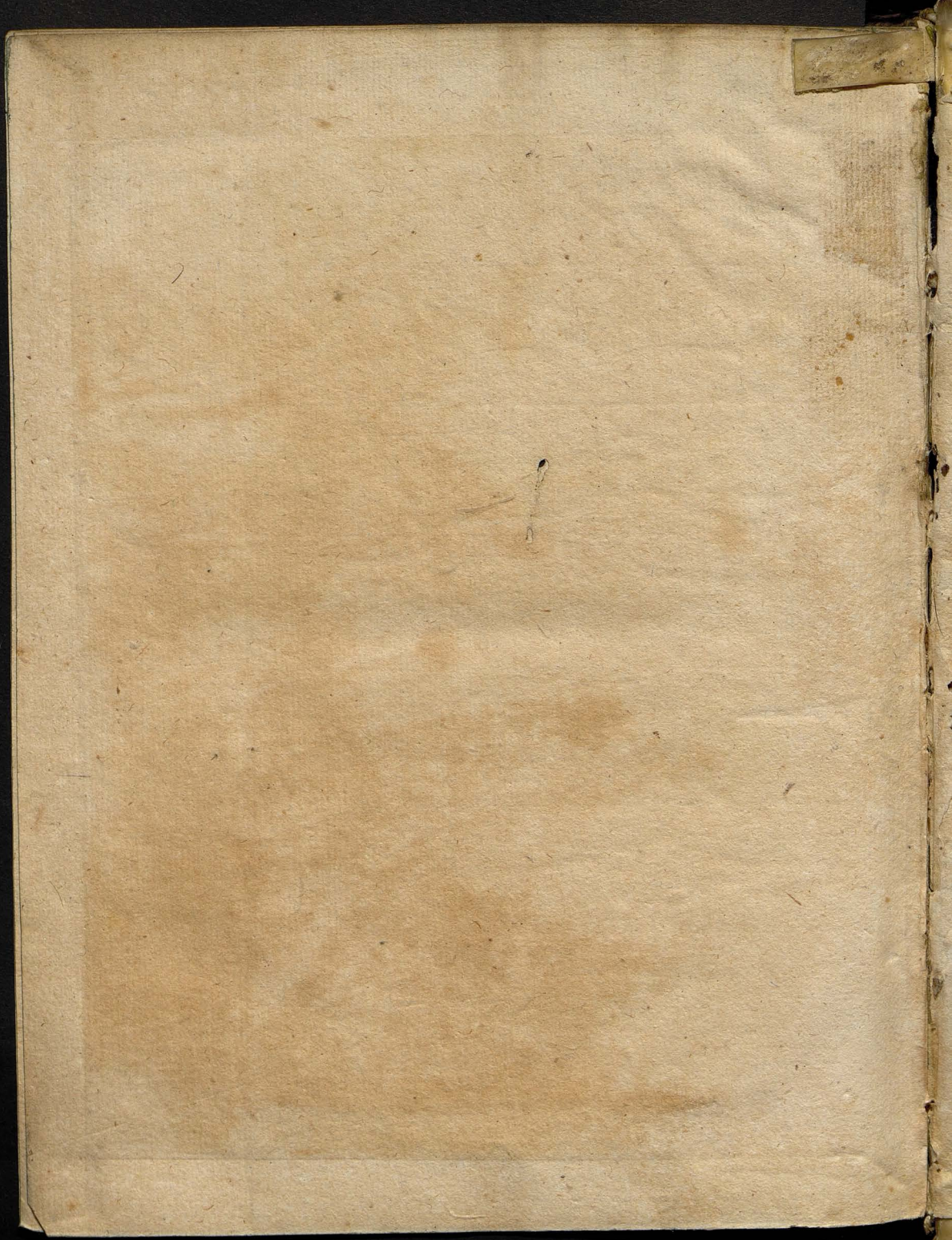

stdr0019523

Biblioteka Jagiellońska

